

Sygnatura akt IV P 107/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Staszkiwicz

Ławnicy E. B., A. D.

Protokolant Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2012 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **Z. K.**

przeciwko **B. H. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) PHU w J.**

o ustalenie istnienia stosunku pracy

powództwo oddala.

UZASADNIENIE

Powód Z. K. w pozwie wniesionym przeciwko B. H. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) PHU w J. domagał się ustalenia, że świadczona przez niego praca miała charakter stosunku pracy. W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, że po przeczytaniu oferty pracy zamieszczonej na portalu ogłoszenia jelonka.com, na początku stycznia 2012 r., poszedł na spotkanie z B. H. w celu przedstawienia swojej kandydatury. Wskazał, że B. H. zainteresowały jego uprawnienia i doświadczenie zawodowe wynikające z dokumentów i zatrudniła go do pracy na stanowisku administratora, oświadczając to w swoim biurze. Ustalili warunki umowy o pracę i wynagrodzenia w następujący sposób: pierwszy miesiąc 1/2 etatu, dwa kolejne miesiące 2.500 zł, umowa o pracę na okres próbny trzech miesięcy. Praca była świadczona w biurze (...) w J., pod jej kierownictwem, na jej sprzęcie komputerowym, z dostępem do wszystkich dokumentów, akt. W dniu 25 stycznia 2012 r. pozwana zadzwoniła do niego ok. godz. 18.00. i oznajmiła, że zwalania go z pracy nie podając uzasadnienia. Dnia 09 lutego 2012 r. napisał pismo „Wezwanie do zapłaty”, na które nie uzyskał odpowiedzi. W dniu 26 lutego 2012 r. zgłosił skargę w PIP. W dniu 29 lutego 2012 r. pozwana wpłaciła na jego konto kwotę 700 zł. Powód wskazał, że w piśmie Zastępcy Okręgowego Inspektora Pracy we W. został poinformowany, iż ustalenia w zakresie, czy świadczona praca miała charakter stosunku pracy, mogą być rozstrzygnięte tylko na drodze postępowania sądowego, wobec czego złożył stosowne powództwo.

W odpowiedzi na pozew B. H. wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, że w grudniu 2011 r. rozpoczęła negocjacje w sprawie wynajmu pomieszczenia biurowego w K. na prowadzenie działalności gospodarczej jako swojej filii. Na początku stycznia zamieściła ogłoszenie w Internecie, że poszukuje pracownika do zarządzania nieruchomościami w K. oraz w J.. Pierwsza na ogłoszenie odpowiedziała A. B., która odbywała staż w Urzędzie Pracy do dnia 31 stycznia 2012 r. Pozwana obiecała jej przyjęcie do pracy po zakończeniu stażu, co też uczyniła. Kolejną osobą odpowiadającą na ogłoszenie był powód, przy czym podczas rozmowy wstępnej okazało się, że nie ma on licencji zarządcy. Pozwana odmówiła powodowi przyjęcia do pracy na stanowisko w J.. Zaproponowała na czas próbny stanowisko „administratora” w K. w momencie utworzenia się filii. Powód nalegał, aby nawiązać z nim współpracę i gotów był świadczyć swoje usługi za ustaloną wspólnie kwotę 700 zł, aby mieć kontakt z ludźmi. Pozwana

zapropowała powodowi ustną umowę o dzieło w zakresie wypełnienia formularzy do Urzędu Statystycznego oraz zmiany umów dla około dwudziestu wspólnot. Powód przychodził do biura w godzinach dla siebie dogodnych, albowiem miał inne zobowiązania, np. wyjazd do W.. Pod koniec stycznia pozwana dowiedziała się, że nie zostanie utworzona filia w K., a tym samym nie będzie pracy dla powoda, o czym poinformowała go telefonicznie. Zaprosiła powoda w dniu 05 lutego 2012 r. do biura celem zapłaty za umowę o dzieło i uzupełniania danych do umowy. Powód nie pojawił się, wysłał wezwanie do zapłaty, które uregulowała. Zaprzeczyła, aby z pozwanym został zawarty stosunek pracy. Wskazała, że pracownicy są u niej zatrudnieni na najniższą krajową w związku z niskimi przychodami firmy, a zatem nieprawdzie i niewiarygodne są twierdzenia powoda, iż miał u niej zarabiać więcej niż jej pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o pracę i umowę zlecenie.

Na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2012 r. powód oświadczył, iż domaga się ustalenia, że łączył go z pozwaną stosunek pracy od 08 do 25 stycznia 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, że B. H. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) PHU w J. przy ul. (...).

W grudniu 2011 r. B. H. podjęła decyzję o otwarciu biura w K.. Podjęła czynności zmierzające do wynajęcia pomieszczenia w K.. W styczniu 2012 r. zamieściła ogłoszenie na J..com, iż poszukuje osoby, która będzie samodzielnie pełnić w K. funkcję zarządzającego administratorem.

Dowód: zeznania pozwanej B. H. k. 33v-34v;

Bezspornym jest, że na skutek tego ogłoszenia z B. H. skontaktował się Z. K..

W dniu 10 stycznia 2012 r. B. H. przeprowadziła z Z. K. rozmowę, która odbyła się w biurze. Poinformowała go o możliwości zatrudnienia po otwarciu biura w K.. Z. K. chciał podjąć współpracę, albowiem czuł się samotny. B. H. zaproponowała mu zawarcie umowy o dzieło, albowiem miała do wykonania w biurze pewne zadania. B. H. chciała się ponadto przekonać, czy Z. K. posiada predyspozycje do zajmowania samodzielnego stanowiska w K.. B. H. i Z. K. zawarli ustną umowę o dzieło i ustalili za wykonanie dzieła kwotę 700 zł brutto.

Dowód: częściowo zeznania świadka L. P. k. 25v-26,

częściowo zeznania świadka B. C. k. 26,

zeznania pozwanej B. H. k. 33v-34v;

B. H. zleciła Z. K. wykonanie dwóch zadań, tj. w zakresie wypełnienia formularzy do Urzędu Statystycznego oraz zmiany umów na wykonywanie czynności porządkowych. Z. K. wykonywał powyższe czynności w biurze w J..

Dowód: częściowo zeznania świadka L. P. k. 25v-26,

zeznania pozwanej B. H. k. 33v-34v,

częściowo zeznania powoda Z. K. k. 32-33v;

B. H. nie wyznaczyła Z. K. godzin, w których miał się stawiać w biurze w celu wykonywania tych czynności. Z. K. mógł korzystać ze sprzętu komputerowego i przeglądać akta wspólnot. Z. K. nie podpisywał listy obecności.

Dowód: zeznania świadka L. P. k. 25v-26,

zeznania pozwanej B. H. k. 33v-34v;

Pod koniec stycznia 2012 r. B. H. zrezygnowała z otworzenia biura w K., albowiem dowiedziała się, że miałyby problemy z pozyskaniem wspólnot mieszkaniowych. W związku z tym wypowiedziała umowę najmu lokalu.

Zadzwoiła do Z. K. i poinformowała go, że nie będzie miała dla niego pracy i aby przyszedł w dniu 05 lutego po wypłatę umówionej kwoty 700 zł. Z. K. nie przyszedł na spotkanie w dniu 05 lutego.

Dowód: zeznania pozwanej B. H. k. 33v-34v;

B. H. otrzymała następnie pismo z dnia 09 lutego 2012 r., w którym Z. K. wezwał ją do zapłaty kwoty 700 zł za wykonaną przez niego pracę w miesiącu styczniu 2012 r. B. H. wysłała Z. K. pieniądze w tej kwocie.

Dowód: kopia wezwania do zapłaty k. 4,

zeznania pozwanej B. H. k. 33v-34v,

zeznania powoda Z. K. k. 32-33v.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się ustalenia istnienia stosunku pracy w okresie od 08 do 25 stycznia 2012 r., którego stronami miały być strony niniejszego postępowania.

W pierwszej kolejności należało zatem ustalić, czy powód miał interes prawny, aby domagać się ustalenia istnienia stosunku pracy. Roszczenie to powód oparł bowiem na treści art. 189 kpc, zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W ocenie Sądu, powód wykazał istnienie takiego interesu prawnego. Sąd orzekający w niniejszym postępowaniu w pełni popiera bowiem stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2009 r. (II P 156/09, LEX nr 577459), że „skoro sam ustawodawca wyodrębniła jako samodzielną sprawę o ustalenie stosunku pracy (art. 23(1) k.p.c., art. 461 § 1(1) k.p.c., art. 63(1) k.p.c.), to oznacza to, że są to regulacje szczególne do art. 189 k.p.c. i potwierdzają jedynie, że w takim powództwie o ustalenie zawsze zawiera się interes prawny, o który chodzi w tym przepisie. W sporze o istnienie stosunku pracy, żądanie jego ustalenia zawsze stanowi o żywotnym prawie (interesie) powoda pracownika nie tylko aktualnym lecz i przyszłym, nie tylko w sferze zatrudnienia lecz i ubezpieczenia społecznego”.

Następnie należało zbadać, czy stosunek prawny łączący strony był stosunkiem pracy, czy też stosunkiem opartym na podstawie umowy cywilnoprawnej. W przedmiotowej sprawie w zasadzie bezsporne było, że powód przez pewien okres w styczniu 2012 r. wykonywał pracę na rzecz pozwanej. Spór dotyczył natomiast charakteru stosunku prawnego łączącego strony.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W ocenie Sądu, stosunek łączący strony postępowania nie spełniał wszystkich kryteriów charakterystycznych dla stosunku pracy. Pozwana konsekwentnie wskazywała w niniejszym postępowaniu, iż strony zawarły ustną umowę o dzieło w celu wykonania przez powoda określonych zadań polegających na wypełnieniu formularzy do Urzędu Statystycznego oraz zmiany umów na wykonywanie czynności porządkowych. Zdaniem Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że strony łączył stosunek cywilnoprawny, nie zaś stosunek pracy.

Umowa o dzieło różni się od umowy o pracę przede wszystkim brakiem podporządkowania zamawiającemu oraz obowiązkiem osiągnięcia określonego rezultatu. Dzieło może mieć charakter materialny i niematerialny.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania pozwanej, iż zaproponowała ona powodowi zawarcie umowy o dzieło na wykonanie pewnych zadań w jej biurze i za wykonanie tego dzieła ustaliła z powodem wynagrodzenie w wysokości 700 zł brutto. Przyznała przy tym, że powód odpowiedział na jej ogłoszenie dotyczące poszukiwania pracowników do zarządzania nieruchomościami w K. i J.. Pozwana zaprzeczała jednak konsekwentnie w toku niniejszego

postępowania, aby strony łączył stosunek pracy. Wskazała na rozprawie, że zlecając powodowi wypełnienie formularzy do Urzędu Statystycznego i zmianę umów dotyczących utrzymania czystości, nie było jej wolą zawarcie z powodem umowy o pracę. Pozwana proponowała jedynie powodowi ewentualne zatrudnienie w przyszłości, po otwarciu filii w K..

Sąd uznał powyższe twierdzenia pozwanej jako wiarygodne, albowiem jej stanowisko w tym zakresie było konsekwentne w toku całego niniejszego postępowania, jak również znajdowało potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach, przede wszystkim zeznaniach świadków L. P. i B. C.. Z zeznań tych świadków wynikało, że według ich wiedzy pozwana planowała zatrudnienie powoda, ale dopiero po otwarciu filii w K., która w styczniu 2012 r. jeszcze nie istniała. Z zeznań świadka L. P. wynika przy tym, że powód nie podpisywał listy obecności, tak jak pozostali pracownicy i nie miał stałych godzin wykonywania pracy, zajmował się wypełnieniem formularzy do Urzędu Statystycznego oraz zmianą umów o sprzątanie.

Z tych względów Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda, który twierdził, że pozwana zatrudniła go do pracy na stanowisku administratora, a nadto, że ustalili warunki umowy o pracę i wynagrodzenia w sposób wskazany w pozwie i zeznaniach powoda. Na podstawie zeznań pozwanej oraz L. P. można bowiem stwierdzić, że powód nie miał jasno sprecyzowanego zakresu obowiązków (miał do wykonania tylko dwa określone zadania o czasowym charakterze), ani wyznaczonego czasu pracy, nie wykonywał pracy pod stałym nadzorem pozwanej. Pozwana podkreślała również, że nie było jej wolą zawarcie z powodem umowy o pracę w celu zatrudnienia go w biurze w J. w styczniu 2012 r., a rozważała ewentualne zatrudnienie go w przyszłości, po otwarciu filii w K., do czego ostatecznie nie doszło. Sąd uznał przy tym za wiarygodne twierdzenia pozwanej, że wypłacona powodowi kwota 700 zł była umówioną kwotą z tytułu wykonania umowy o dzieło. Za logiczne i przekonujące należy przy tym uznać twierdzenia pozwanej, iż nie mogła zaproponować powodowi wynagrodzenia za pracę w wysokości ponad 2.000 zł, gdy inni zatrudnieni przez nią pracownicy otrzymywali wynagrodzenie w wysokości najniższej krajowej.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd oddalił żądanie powoda uznając, że stron nie łączył stosunek pracy w okresie od 08 stycznia 2012 r. do 25 stycznia 2012 r.